

det. Dette er et Udslag af, at den nuværende Skatteordning er saaledes, at de, der flytte herind i Kommunerne i Københavns Nærhed, slippe betydelig billigere med Hensyn til Skat, end hvis de bleve ude i de Kommuner, hvor de maaske have tjent deres Formuer.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne henlede Tingets Opmærksomhed paa forskellige Vedtagelser, som fandt Sted paa den danske Købstadforenings sidste Delegeretmøde. Der er tilstillet ærede Medlemmer et Referat af Forhandlingerne, ligesom der er tilstillet det høje Ting den Resolution, som er vedtagen paa disse Møder. Da der i Referatet er givet ret fyldige Oplysninger om Diskussionen, hvor jeg havde den Ære at indlede som Ordfører for Forslagsstillerne, skal jeg ikke komme stærkt ind paa Forhandlingerne om denne Sag. Men jeg vil dog gerne have Lov til med den høje Formands Tilsladelse at oplæse de Resolutionspunkter, som bleve vedtagne, fordi jeg mener, at det har sin Interesse, at de danske Købstæders Henstilling til Lovgivningsmagten findes optrykt i Rigsdagstidenden.

Blandt de Krav, som bleve opstillede paa dette Købstadmøde, var for det første, at „i Lov af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nu gældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Stats-tilskud til Kommunerne ændres i § 31 anden Linie: „1,500,000 Kr.“ til: „2,500,000 Kr.“. I samme Lovs § 32 indføres en Bestemmelse om, at ogsaa Kommunernes Tilskud til statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser medregnes ved Statstilskuddets Fordeling. De i Lovens § 33 indeholdte Fordelingsregler undergives en Revision.“

Kravet her gaar jo ud paa, at Statstilskuddet til Kommunerne forhøjes med 1 Million Kroner aarlig, og dette Krav, som det her er formularet, har ikke alene Tilslutning fra Købstæderne, men har ogsaa allerede faaet Tilslutning fra Sogne-raadsforeningen i Skanderborg Amt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at de fleste Sogne-raadsforeninger med Glæde vilde give deres Tilslutning til dette Krav. Spørgsmaalet om forhøjet Statstilskud var jo fremme i Fjor i Salen, nærmest foranlediget af et Forslag, der var stillet om at ændre Reglerne, hvorefter dette Statstilskud skulde uddeles. Som Forslaget forelaa den Gang, kunde jeg ikke give det min Tilslutning, men under Forhandlingerne i Udvalget stillede den daværende Indenrigsminister sig ret velvilligt overfor Tanken om at forhøje Statstilskuddet,

idet man saa som et Forsøg vilde lægge nye Regler til Grund for Uddelingen af dette Statstilskud. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om han vil være tilbøjelig til ligesom sin Forgænger at forhøje Statstilskuddet til Kommunerne. Jeg tror, at det i høj Grad maa siges at være en Reform, som tiltrænges, men man maa ikke opfatte det, som om jeg tror, at dermed ere Manglerne ved Skattelovene afhjulpne. Jeg tror tværtimod, at dette nærmest skulde tjene som en rent midlertidig, højst paatrængende Foranstaltning, og at den gennemgribende Reform af Skattelovene snart maa komme.

Med Hensyn til en saadan gennemgribende Revision af Skattelovene skal jeg navnlig gøre gældende, at vi ude i Provinserne i høj Grad vente paa en Reform, der ændrer de nuværende Beskatningsforhold i København, saaledes at København paa dette Omraade bliver nogenlunde ligestillet med Landets øvrige Købstæder og ikke som hidtil skal være det Skattely, hvortil mere eller mindre velhavende Folk i Provinsen ty hen, naar de ikke af Forretningshensyn hindres i at være borte fra den Plads, hvor de have tjent deres Formuer. Jeg maa nævne det som et af de Krav, vi maa opstille med Hensyn til en gennemgribende Reform af Skattelovene.

Et andet Spørgsmaal, som var fremme paa Købstadforeningens Delegeretmøde, var en Ændring i Lærerlønningsskemaet, som blev vedtagen i Fjor. Den lyder som følger: „I Lov af 27. Maj 1908 om „Lønning for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen m. m.“ ønskes foretaget Ændringer gaaende ud paa, at Købstadkommunernes Tilskud til de i § 1 nævnte Grundlønninger nedsættes til 1,200 Kr. for Lærere i højeste Lønsskala og 1,100 Kr. for Lærere i laveste Lønsskala. For Lærerinder til henholdsvis 1,100 Kr. og 1,000 Kr. Endvidere foreslaas, at Staten udreder hele Lønnen til Overlærere (Skoleinspektører). Alt under Forudsætning af, at de bestaaende Lønninger opretholdes ved forhøjet Statstilskud.“ Det Krav, mener jeg, er fuldt berettiget. Efter hvad der er oplyst gennem statistisk Efterretning er Statens Bidrag til Folkeskolen i Øjeblikket 20 pCt., medens Kommunernes er 80 pCt., og det forekommer mig, at denne Fordelingsmaade er højst urigtig. Jeg mener, at Kommunerne absolut have Krav paa at faa et større Statstilskud. Dette Forhold blev ikke bedre, eller rettere sagt, Kommunens Stilling blev endnu vanske-